jajaja

Un relat de: Eric Martinez

Miro al meu voltant i aquesta maleïda habitació cada vegada se'm fa més petita, jajajaja, Déu senyor, estic començant a desvariar... Ja no sé escriure, jajajaja, jajaja, escric aquesta merda de frases sense cap mena de talent, estic baixant a l'infern, millor dit, ja he arribat, i m'adono que no sóc res, que valc res, no tinc preu, sóc com la brutícia entre les ungles, una substància de la que tothom vol desfer-se...

Vull sortir a passejar i matar gent, esclafar caps amb un somriure al rostre... Publicar i guanyar diners, que tots arribem a un clímax de bogeria existencial... Follar... Violar... Acabar amb tot, fotret un tret al cap... Plorar... I Riure... Riure... Riure! Jajajajajajajajajajajajajajajajajajajajajajajaja...